

til Sundhedsstyrelsen og har oplevet, at Sundhedsstyrelsen blot har arkiveret dem lodret, overhovedet ikke har læst dem og i hvert fald ikke har reageret på dem, at de blev trætte af at bruge tid på det.

Det er sådan, systemet har virket, og det er det system, ministeren mener er godt nok. Jeg er dybt uenig med ministeren. Jeg mener, at vi som samfund er nødt til, når vi har et offentligt sygehussystem, at sikre, at de produkter, der anvendes, det være sig proteser eller andet, er nøje kontrolleret, inden man tager dem i brug. Vi må sikre os, at forsøg og nye behandlingsmetoder, der bliver igangsat, bliver fulgt op. Det er dog mystisk for mig at høre, at man i Sverige kunne nøjes med at operere 14 patienter, før man opdagede, at cementen var uduelig, og stoppede. Her udsatte man flere tusinde for en invaliderende operation.

Og jeg bliver aldeles rasende, når jeg hører sundhedsministeren meddele os, at vi ikke her i Danmark kan få de samme kontrolregler indført, som man har i Sverige, for det har EU forbudt os. Hvis det ikke er sandt, må ministeren jo gå herop og fortælle, at det ikke er sandt. Jeg vil gerne høre ministerens svar. Det er i hvert fald, hvad Sundhedsudvalgets medlemmer har refereret over for mig, at grunden til, at Sverige beholdt det, var, man havde den ordning, inden man blev medlem af EU.

Jamen hvis nu ministeren har ret – jeg kan se, ministeren ryster kraftigt på hovedet – så ville det jo være enkelt for ministeren at sige: Den gode ordning i Sverige, hvor man kan nøjes med at operere 14, inden det går galt, må vi da hurtigst muligt få indført i Danmark. Så var der jo i hvert fald kommet noget godt ud af det. Men det hørte jeg ikke ministeren sige.

Jeg hørte heller ikke ministeren sige, at man skulle lave kliniske forsøg, og at man skulle lave indberetninger om nye behandlingsmetoder, så man i det mindste havde nogen føling med, hvad der skete, så man ikke udsatte mange mennesker for invaliderende operationer. Jeg hørte heller ikke ministeren fortælle noget om, at man i Sundhedsstyrelsen havde tænkt sig at påtage sig den tilsynsfunktion på en meget mere nøje måde, en meget mere reguleret måde, en meget mere synbar måde, end man hidtil har gjort.

Jeg synes i det hele taget, at den rolle, Sundhedsstyrelsen har spillet i denne sag, er lidet flatterende, meget lidt flatterende. Når man har læst dokumenter, som er frembragt ved aktind-

sigt, og har læst Sundhedsstyrelsens egne medarbejders forsøg på bortforklaringer, ja, så bliver man rystet.

Når man skal læse i et bilag sendt til Sundhedsudvalget, at den nuværende direktør i Sundhedsstyrelsen fortæller ministeren, at reoperationernes antal vil falde, fordi man jo er så heldige, at mange af dem dør, og så slipper man for den udgift, så synes jeg ærlig talt, det er rystende. Jeg synes, det er rystende, at landets medicinaldirektør kan tillade sig at sige det og simpelt hen anlægger økonomiske betragtninger om, hvor gamle folk er, for så behøver man ikke at operere dem, og dermed får man også en lavere udgift.

Så alt i alt synes jeg, at ministerens svar heroppefra var meget mindre end en tynd kop te; det var en stadfæstelse af, at sådan er det, og sådan har vi tænkt os, det skal blive ved med at være. Det er vi uenige i i Fremskridtspartiet.

Jeg vil derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer, at lovgrundlaget samt det offentlige tilsyn i forbindelse med forsøg, nye behandlingsmetoder og anvendelse af nye produkter har været alt for dårligt og dermed en medvirkende årsag til omfanget af sagen om de fejlopererede hoftepatienter.

- Folketinget pålægger derfor regeringen
- at fremlægge de nødvendige lovforslag, der sikrer, at materialer, der anvendes til indoperering, underkastes klinisk test og forsøg, inden der sker godkendelse til brug,
  - at der udarbejdes regler for registrering af forsøgs- og behandlingsresultater,
  - at Sundhedsstyrelsens tilsyn og kontrol med nye behandlingsformer, udstyr og produkter klart præciseres,
  - at der sikres de fejlopererede patienter en samlet lægelig og retlig vurdering af deres sager, uanset om operationen er foretaget før eller efter 1992,
  - at der gives de fejlopererede patienter fri proces i det nødvendige antal prøvesager med henblik på erstatning og ansvarsplacering og
  - at sikre de fejlopererede hoftepatienter en passende kulancemæssig kompensation for de lidelser, de allerede er påført på grund af en utilstrækkelig lovgivning.